

[Bundvad.]

urimelige sine steder. Lad mig som eksempel nævne, at Taastrup kommune ved København har Københavnsstats. 1—2 km derfra, i Torslunde-Ishøj kommune, har man købstadsats, og 2—3 km derfra, i Greve-Kildebrønde, har man landsats. Det medfører, at der indenfor en afstand af 4—5 km er en forskel i renten for et ægtepar på over 800 kr., og det virker jo lidt stærkt. Tilsvarende eksempler kan måske hentes andre steder i landet. Vi må derfor se at komme til bunds i dette spørgsmål. Fra vor side vil vi med den største interesse afvente resultatet.

Lovforslaget om folkepension indeholder et nyt princip i vor sociallovgivning. Der findes ingen trangsbestemmelser. I stedet går man ind for ydelser til alle, der har nået en vis alder, og ydelserne skal udbetales med samme beløb uden hensyn til bopæl, indtægt eller formue, således som vi kender det fra tjenestemandsoverordningen. Forslaget omfatter en 6 års periode, indenfor hvilken der skal ske tre reguleringer.

Til dem, der i forvejen oppebærer aldersrente eller opfylder betingelserne for at oppebære aldersrente, vil der ved første regulering pr. 1. juli 1957 til ægtepar blive udbetalt 408 kr. og til enlige 276 kr. Næste gang, der reguleres, er pr. 1. juli 1959, og da forhøjes beløbene til henholdsvis 708 kr. og 468 kr. Tredie gang, der reguleres, er pr. 1. juli 1961, og da sker der en yderligere forhøjelse af beløbene til 900 kr. for ægtepar og 600 kr. for enlige.

For andre, som man kalder det, personer, der ikke oppebærer aldersrente eller opfylder betingelserne for at oppebære aldersrente, vil beløbene første gang være de samme som for aldersrentemodtagere. Ved næste regulering forhøjes disse beløb til henholdsvis 900 kr. og 600 kr., og i tiden efter 1. juli 1961 forhøjes de yderligere til 1 500 kr. for ægtepar og 1 008 kr. for enlige.

Jeg tror, mange vil sige, at disse beløb i virkeligheden er meget beskedne. Det er de efter min mening også, men vi kan ikke gennemføre en fuldstændig folkepension på een gang, hvad vi forøvrigt aldrig har foreslået. Det må gøres gradvis over årene i takt med den almindelige samfundsudvikling. Men det er efter vor mening vigtigt at få begyndt på en folkepensionsordning

og få slået fast, at det er den vej, vi vil. Så kan der bygges videre, når tid og råd er dertil. Når de 6 år er gået, må vi stoppe op og vurdere stillingen påny, og det må da afgøres, om vi kan bygge videre på ordningen, eller om der må ske ændringer.

Som jeg allerede har sagt, tror jeg, at ideen i en folkepensionsordning, som omfatter alle, er rigtig. Jeg håber derfor, at der kan opnås tilslutning til, at vi nu får begyndt på en ordning, der viser fremad.

Jeg har så lige en bemærkning om en enkelt paragraf. I § 9, stk. 1, i lovforslaget om folkepension hedder det, at personer, som er ansat i pensionsberettigende stilling i staten, kommuner, koncessionerede virksomheder o. s. v., eller som er medlem af en statsunderstøttet pensionskasse, ikke er omfattet af loven, og der henvises i bemærkningerne til, at der forestår særlige forhandlinger med tjenestemændene.

Jeg kan tiltræde dette. Tjenestemændenes og andres særlige pensionsordninger er et resultat af forhandlinger mellem tjenestemændene og stat eller kommune, og det ville med rette af tjenestemændene blive betragtet som krænkende, hvis vi lovgav på dette område uden først at tale med dem derom. De forhandlinger, der er bebudet, eventuelt i tjenestemandskommissionen, må nu føres, og jeg vil tro, at befolkningen vil imødesee resultatet med stor interesse. Det tilkommer ikke mig at give råd om, hvilket forhandlingsresultat man bør komme til, men jeg tør vel sige, at det var ønskeligt, om man kunne komme til et resultat, som kan modvirke den kritik, man altfor ofte møder landet over. Jeg tror, det ville være i begge parter interesse.

I bemærkningerne til forslaget siges det, at udtrykket „ansat i pensionsberettigende stilling“ ikke omfatter personer, hvis pensionsret er begrundet i et valg til et offentligt hverv, f. eks. medlemmer af folketinget, borgmestre, rådmænd og sognerådsformænd med adgang til pension. Dette betyder, at de nævnte, herunder altså også folketingsmedlemmer, er omfattet af pensionsforslaget, skal betale bidrag og have ydelserne. Det har i „Dagens Nyheder“ for i mandags givet anledning til nogle syrlige bemærkninger om folketingsmændene. Jeg synes, at dette spørgsmål er meget enkelt. Bortset fra det rent juridiske, at